

גליון מס' 1688 * ב' בניסן תש"ס * 7 באפריל 2000 * כפר הנשיא

השמחה והעצב ירדו
לעולם כרוכים זה בזה.
ממש כמו האביב הזה
שפניו - לעיתים מתקדרות,
לעיתים מאירות.
כך אצלנו,
יש מי שכואבים ומבכים יקירים,
אחרים, חוגגים את חג הפורים.
גלגל סובב,
זו דרכו של עולם.
מהצער יבוא כוח הצמיחה.

תמיד יהיה שיר
ומנגינה וריקוד
ותמיד החיים
וכאב ושמחה.

אראלה שי - מתוך העלון של איילת השחר

העמוד הפותח

שבוע טוב לכולנו.
השבוע שחלף הותיר בנו טעם של עצב בלב, עם פטירתו ללא עת של מיירון.
בעלון השבוע תוכלו לקרוא מן הדברים שנאמרו ליד קברו ביום א' האחרון בנכחות
המשפחה ורבים רבים שבאו ללוות אותו בדרכו האחרונה ומסרבים להאמין.
מעט באיחור הגיעו למערכת העלון הדברים שנאמרו ליד קברה של ליליאן שנפטרה
שבוע קודם, וגם הם מופיעים השבוע.

ומה עוד? ועדת החגים מודה מכל הלב לצוות שארגן את חג הפורים השנה, וכבר
פונה אלינו להרתם להפקת החגים הבאים, אז שנסו מתננים וקדימה - שלש-ארבע
ולעבודה... בת שבע מברכת את אילת מרום עם כניסתה לתפקיד החדש, ואדי נ'
ממשיך להתריע ומתחיל לדווח.
תוכלו לקרוא סיפור שכתבה מאיה טנא, יעלי זיו לא מוכנה לשתוק על דברי אריק
מבינינו של השבוע שעבר וצוות חדר האוכל מספר לנו מה הולך לקרות במהלך חג
הפסח (הקיבה כבר מקרקרת)...
מיכל ד' תרמה לנו כתבה בנושא חיזור קטלני (למה יש לשים לב שעלול לרמוז שאת
'מסתובבת' עם בן זוג אלים), והתק"ם מדווח לנו משולחנו לגבי דיונים והחלטות
שהיו השבוע.
עוד הודעות מהודעות שונות.

שבוע טוב לכולנו.

דליה - בשם המערכת

ימי הולדת

9/4	סימון שיינגזיכט דניאלה גניסלב
10/4	רותי ג'קסון יוני ליפשיץ רתם פוקס אתי וויטהם
11/4	גל וייסבורט (נכד - נטע אלמן) ירדן אלישע ארנברג (נכד) ריידר לופז פורסטר (נכד)
12/4	גיל לוין יניב גליק
13/4	ענת כהן
14/4	גינט נמנוב אהרון לוין
15/4	גיליאן ויונתן נווה (נכדים - בן יהודה)

ימי נישואין

- 4/12 ג'ני וכרמי סינה
- 4/14 תמר ורפי יעקב

מסיבת פורים - התודות

כיסינו שוב מתמלאים בשלל תודות, והפעם נחלק אותם לארבעה חבריה צעירים וחמודים:
דנה וויטהם, בועז נאי, עידית פורסטר וחדווה וולפין, שבשמחה ובאהבה לקחו על עצמם את ארגון מסיבת פורים.
לנו היה נעים וכיף לעבוד אתכם, והצלחתם להרים מסיבה שמחה ונהדרת!
תודה גם לכל שאר החברים שנרתמו להצלחת המסיבה, ובמיוחד לאלה שהתנדבו ובאו לסדר ולנקות בשבת!
שימו לב - חגי האביב והקייץ בדרך!

שלכם - חברות ועדת חגים (מה, אין חברים?)

נזכור את יקירנו

ד' בניסן תשל"ח (1978) - אברהם שוורצמן

ד' בניסן תשנ"ה (1995) - מר ג'ק ינטיס
 ה' בניסן תשנ"ג (1993) - ג'ין ווטרמן
 ז' בניסן תשל"ו (1976) - גב' הטי דיוויס
 ז' בניסן תשמ"ג (1983) - גב' אסתר שטיינהאור

הודעה

חברים יקרים,
 לידיעתכם - סיימתי את עבודתי במשרד הראשי, כל הבעיות, התלונות והפניות, יש להפנות לקרול בלגורי (כאמור - גם תשבחות ועידוד).
 ומותר להוסיף כי תחסרו לי, היה לי נהדר ונעים לעבוד מולכם ומול הצוות שעושה ומשתדל כל העת לתת את השרות הטוב ביותר.

תודה לצוות הנה"ח, ליהודית, לקולין, לאלק, לראובן גוטר - הנהדר שעזר וממשיך לעזור בצוות.

להתראות, באהבה - אלינועה

תרבות

יש לנו רכזת תרבות חדשה - אילת מרום.
 זה מעל שנתיים מאז שהלין סיימה להיות רכזת תרבות ומאז, באופן רשמי, אף אחד לא ריכז את הוועדה. גם וועדה לא היתה. ארוזין מטפל כבר כמה שנים בענייני הופעות חוץ בנאמנות רבה, ואני דאגתי לניירת אחרת ולמועדון.
 אני רוצה לאחל לאילת הצלחה כבירה בתפקידה החדש ולכולנו שנות תרבות מלאות.

אני עדיין אחראית על המועדון - BUSINESS AS USUAL.

בת שבע

יש בקורת ויש בקורת

לפני שבועיים התקיימה ישיבת המועצה, בה השתתפתי לראשונה כחבר מן המניין, (מדוע למשל, אחרי שבועיים עוד לא פורסם הדו"ח לחברים על אותה ישיבה?), וכבר ראיתי שיש מה לעשות, לשיפור חיי החברה. לדוגמא, עלה הסעיף: המנדט של ועדת ביקורת, כאשר יש אי-בהירות לגבי המילה "ביקורת".

ביקורת "1": (בתרגום לאנגלית): INSPECTION, REVIEW. במובן AUDITING.
 ביקורת "2": CRITICISM. במובן קבילות הציבור.

חלק מהדוברים התכוונו לפרוש הראשון, וחלק לפרוש השני. ולדעתי אין שום קשר ביניהם. הראשון מתייחס לביקורת במובן הקלאסי של פעולה בארגונים ומינהלים, ועליו נדמה לי שאין הרבה ויכוח. בו בזמן שהשני, שמשקף את הלך הרוחות בחברה, בעיקר בעקבות השינויים, הוא כר דשא נרחב לפעולה שאין עבורה היום שום כתובת

ב"קהילתנו החדשה". ולתחום הזה ברצוני להתייחס כאן.

להערכתי, מערכת השינויים והממסד איבדו את רגישותם לצד חברתי והאישי של החברים. זה דומה לתרגיל על שולחן חול, בו גנרלים מתכננים מבצעים ואסטרטגיות וקובעים מודלים, בלי להתכופף קצת, ולראות שיש גם בני-אדם בשטח. עקב כך, נראה כאילו הולך ונוצר נתק בין הרשות לבין החברים. ואולי הראיה העיקרית לכך היא כמות מכתבי הביקורת ("2") והתסכול המופיעים בדברי הכפר, ככתובת אחרונה שישמעו קולותיהם של החברים בדאגתם למה קורה לנו.

פעם היינו גאים בחברה שלנו, שידעה סובלנות והדברות, ותמיד ידעה למצוא את הפשרות. והיום זה הולך ונעלם. ראו כמה חברים התפטרו מתפקידים וועדות. ראו כמה חברים יושבים בבית, ולא עושים, כי נשבר להם. ראו ושמעו מה קורה מסביב לשולחנות בחדר האוכל (שעדיין קיים, וגם ימיו האחרונים נראים באופק). ראו מה הפך לגורם החשוב ביותר, והכמעט בלעדי בחיינו: כסף - כסף - כסף!!! תבקשו ממישהו לעשות משהו, והשאלה הראשונה היא: כמה אקבל בתמורה?

הדבר הטוב היחידי שיצא מאותה ישיבת המועצה, היה שהוחלט להעביר את הנושא הנ"ל לאגף החברה שיזום דיון פתוח בפני הציבור על מנת לנסות למצוא פתרון לתופעה, ואכן אני מלא תקווה שזה יעשה בקרוב. אחרת הפערים - בכיווני חשיבה וגם בעניינים חומריים - ילכו ויתרחבו, ומי יודע לאן זה יוביל. כבר ישנם ניצנים ראשונים של גל עזיבות חדש בקרב המשפחות הצעירות (שכל כך רצו בשינוי).

קשה לסיים בטון פסימי זה, לכן אוסיף עוד משפט, בכיוון ההפוך - האופטימי. הכל תלוי

ב כו - ל - נ, שכל אחד יהיה קשוב לדעתו ובעייתו של השני, ואלי במאמץ משותף נצליח להוציא את העגלה מהבוק, לא רק הכלכלי, אלא גם החברתי.

אדי נמנוב

תודה על כל מה שנתת

בשבוע שעבר, בליל שישי חגגתי את יום הולדתי ה-40. (אני גאה לומר...). אני רוצה לנצל את דפי עלון זה להגיד תודה תודה מכל הלב לרזי, לאמא שלי (שהבאתני עד הלום), לדורית ולשושי על ההפקה המקסימה שלולא הפרעונת קטנטנה היתה גם הופכת למסיבת הפתעה אמיתית (עם כל המבוכה שמסביב). היה נהדר ותודה על הכל. תודה גם לכל החברים שלי שהגיעו להשתתף בשמחה שלי, ולכל אלה שרצו להגיע ולא יכלו. ואם כבר ברוח של תודות אנחנו, אז בהזדמנות חגיגית זו אני רוצה להגיד עוד כמה תודות שכבר מזמן רציתי להגיד: לגבי א' שנחלק להושיע אותי ממצוקה כשהדוד שלי קרס בבוקר יום שישי קר ולח (בשנת תרל"ח), לצוות נהגי האמבולנס שלנו שתמיד מוכן ומזומן לעזור במצבים קשים בלי להתלונן (ובלי לקבל תמורה עלי לציון) ועושה זאת בנאמנות כבר הרבה הרבה מאד זמן, ולכל הקהילה שהתאמצה להשאר בריאה ושלמה ביום שישי האחרון כך שאוכל לחגוג את יום הולדתי בלי הפרעה. תודה תודה תודה לכולכם. עם כל הלב ומכל הלב - דליה ב'.

כוכבים בשמי הקיבוץ

הסוד של נורית, שמוליק ומאיה

מאת: מאיה טנא

יום אחד מאיה הלכה לגן. בגן היא פגשה את שמוליק החבר שלה ואת נורית החברה

שלה. שמוליק, נורית ומאיה הלכו לשחק ב"לגו". הם בנו מגדל בצורה של פירמידה. מאיה אמרה: "בואו נכנס לתוך הפירמידה". הם נכנסו לתוך הפירמידה. בתוך הפירמידה הם ראו את החבר שלהם האריה. האריה שמח לראות את שמוליק, נורית ומאיה והוא רץ אליהם בשמחה. הם ליטפו את הגב ואת הרעמה של האריה. שמוליק, נורית ומאיה יצאו מתוך הפירמידה יחד עם האריה, שלקח אותם למכשפה החברה שלהם. המכשפה גרה מחוץ לפירמידה במערה עמוקה ורחבה. המכשפה הזמינה אותם להכנס למערה. נורית, שמוליק ומאיה התיישבו על הכסאות והאריה שכב על הרצפה לידם.

המכשפה כיבדה אותם בכוסות עם תה לואיזה ובסוכריות מסטיק וגם נתנה להם גלידה בגביע. הם אכלו. האריה אכל את כל השאריה שנפלו מתחת לשולחן. אחרי שהם גמרו לאכול הם נפרדו מהמכשפה. שמוליק, נורית ומאיה נכנסו לתוך הפירמידה ודחפו אותה עם הידיים שלהם.

הפירמידה התפרקה והם יצאו מתוך החלקים של ה"לגו". הם ראו שהילדים בגן משחקים בפינת מים ועובדים בשולחן מצרפים. נורית, שמוליק ומאיה לא גילו לאף אחד איפה הם היו - זה היה הסוד שלהם. אחר הצהריים כשהם הלכו הביתה הם סיפרו להורים שלהם את כל מה שקרה להם בפירמידה של ה"לגו".

* יום שישי, 7.4 אחרי א. הערב, המקום - מועדון החברים, המשימה - שתיית קפה ואכילת עוגה

(שמענו שמובטחת עוגה טעימה במיוחד...) - תגיעו, ולא תצטערו. סודיות מובטחת.
* לאחר שלבכם טוב בקפה ועוגה, אתם מוזמנים בשעה 20:00 לאולם לצפייה משפחתית בסרט המצויר המקסים מאולפני וולט-דיסני, קבלו את: 'נסיך מצרים'.

שבת-תה

שיחה - להשאר בקיבוץ, באזור, בארץ: הרצוי והמצוי והמלצותיכם לקיבוץ ולמועצה האזורית על מדיניות נכונה לגבי צעירים.

במועדון החברים בשבת 8.4.00 בשעה 13:30.
כיבוד יוגש.

ועדת בנים.

**יש מציתים
בעיניהם
את האור**

**יש מבטיחים
להם
את הבית**

**יש שמורשים
לבניהם
צמאון**

**יש מגישים
להם
את המים**

1. מה אתם הייתם רוצים להעניק לבניכם הפרטיים?
2. האם היום חשוב עדיין שהקהילה תעניק משהו לבניה כקהילה? אם כן, מה?

נמסר ע"י שריטה

נוסח הודעה לפרסום

המועצה האזורית גליל עליון מודיעה על חלוקת תמיכות לאומנים מקומיים ולספרות תיעודית לשנת 2000.

את הבקשות יש להגיש בהתאם לתקנון התמיכות. את התקנון ניתן לקבל במזכירות הקיבוצים.

לפרטים והבהרות נוספות ניתן לפנות לענת המק בטלפון: 06-9816346.

בברכה - ראובן אריאל - מנכ"ל המועצה

מזל טוב

לאילה, לאתי ואורי
לרועי ונדב
לאוסי, ולכל המשפחה
לרגל חגיגת בת המצווה של איילה

של מי החגים האלה?

"נדמה לכותב טור זה שזו השנה הראשונה, אולי מאז נוסד כפר הנשיא, שלא קיימנו את מצוות קריאת המגילה בחג זה..." (בייט לבין עצמנו/31.3.00)

אני יודעת שהבקורת של אריק על כך שלא התקיימה השנה קריאת המגילה בפורים אינה מופנית כלפי ועדת חגים, אלא נסובה סביב הנושא היהודי-מסורתי. ובכל זאת אני בוחרת כן להגיב על סוגיית ארגון או חוסר ארגון אירוע חגיגי כזה או אחר. חברה אמרה לי "אל תראי זאת כבקורת, אלא כביקור" משפט יפה. ולחברתי השבתי: "זה כמו ביקור בבית עם בוק על הנעליים".

אנחנו בוחרים איזו מסורת ואיזה הווי יהיו לנו בקיבוץ, אם זאת קריאת מגילת-אסתר ואם זה "קרנבל מסיכות בלי משמעות" (ציטוט מ"בייט"). והדגש הוא על ה"אנחנו" - אתה, את, ואני - כל מי שעושה, בודאי מי שלא עושה, וכמובן מי שמבקר עם בוק או בלי בוק.

אני לא מקבלת את אמירתו של אריק: "אם בני דור ההמשך לא ייקחו את עניי המסורת והתרבות בידיהם אזי חיי ישוב זה יהיו דלים". האחריות על התרבות בקיבוצנו מוטלת על כולנו. על כל הדורות - המייסדים והממשיכים. אפשר להגיד - אני את שלי עשיתי, אבל אז כדאי גם לפרגן לעושים במלאכה. מבחינתי - או לעשות או להימנע מביקורת. אם העשייה היא יצרנית, הביקורת היא הרסנית. ועוד מלה לגבי ה"קרנבל חסר המשמעות". בעיני יש לו משמעויות רבות. ראשית, הוא מאפשר

פורקן ושמחה גדולה בתוך רצף ימי החול השגרתיים. שנית, במסיבה לאנשים היתה אפשרות להתייחס זה אל זה באופן אחר וחיובי יותר מאשר ביום-יום. ולבסוף, עוד משמעות חיובית ביותר - המסיבה הביאה אנשים רבים להרתם ולעזור בארגונה, ומי שלקח חלק יעיד שהיה כיף לעבוד ביחד. ואם כבר מדברים על דור ההמשך: ראו את מאמר התודה לארבעת הצעירים שלקחו יוזמה ואחריות על המסיבה. וכאן המקום לסיים ולעבור למאמר הבא של ועדת חגים, לגבי החגים הבאים... שבת שלום, יעלי זיו.

החגים האלה שלנו!

ועדת חגים שוב פונה אליכם אנשי הכפר: חברים, תושבים, בני-משק, וכל מי שלא הזכרנו - להשתתף בארגון החגים הבאים.

אל דאגה, ליל הסדר כבר מטופל. יש אב-סדר והוא כבר מסתובב בינינו להזמין אותנו לקרוא קטעים מההגדה...

אך כדי שהחג לא יתחיל ויסתיים בארוע ליל-הסדר, אנו מזמינות אותכם לארגון אחד מהארועים הבאים, או כל ארוע אחר מתאים העולה בדעתכם (ועומד בתקציבנו):

- ערב יציאת מצרים
- תערוכה לחג (הגדות/צלחות פסח/...?)
- ערב אביב
- ערב שיר השירים
- טיול אביבי לכל המשפחה (במרחק הליכה מהקיבוץ)
- כידוע, הזמן בין פסח לחגים הבאים אחריו מאוד קצר, לכן אנו כבר פונות אליכם בנוגע לארועים הבאים:
- טקס ערב יום השואה (בליווי מקהלת "צליל" - בה מופיעה גם מירית מזרחי)
- טקס יום השואה באנדרטה בבית הקברות
- טקס ערב יום הזכרון
- טקס יום הזכרון בבית הקברות
- ערב יום העצמאות
- פיקניק יום העצמאות
- ו"כדי שחיי יישוב זה לא יהיו דלים" (ראו מאמר קודם) אנחנו מחכות לכם בזרועות פתוחות ובלב רחב.

ועדת חגים: יעלי, קטיה, רותי ע', אולגה, וטרי.

סדר פסח

מחיר ארוחה בליל הסדר: 19 ש"ח לילד עד גיל 12.
27 ש"ח לחברים ולאורחיהם בלבד.

סדר הארוחות:

חג ראשון:
יום ד' - ערב ליל הסדר:
ארוחת בוקר תוגש עד השעה 09:00. לא תוגש ארוחת צהריים.
בערב - נסב כולנו ל"סדר פסח".
יום ה' (חג) - בראנג'
יום ו' - בראנג' + ארוחת ערב שישי רגילה
שבת - בראנג'

חג שני:
יום ג' - ערב חג שני - בראנג' + ארוחת ערב במתכונת יום שישי.

יום ד' - בראנץ'.

לידיעת החברים:

1. ניתן להזמין אוכל הביתה עד לתאריך 14.4.00.
2. ההזמנה היא לארוחה מלאה. (לא ניתן להזמין רק חלק מהתפריט).
3. ביטולים יתקבלו עד לתאריך 16.4.00. לאחר מכן, יחוייב החבר במחיר מלא.

תפריט ליל הסדר

מנות: חזה עוף ממולא בטפנד - זיתים ואגוזים
בשר צלי ברוטב תפוזים.
עוף בפירות יבשים.
גפילטאפיש / חזרת.

צמחוני: ארטישוק ממולא ברוטב פטריות.
תפוחי אדמה ממולאים בפירות יבשים.

ירק חם: גזר גמדי ביין וצימוקים.

תוספות: תפוחי אדמה ברוזמרין
אורז עם צנוברים

סלטים: וולדורף
עגבניות שרי עם בזיליקום וצנובר
חסה + בצל מטוגן ואגוזי מלך.
סלט מקסיקני - סלרי, תירס ופטריות.

יינות: יין אדום, יין לבן, יין תירוש.

קינח: עוגת אגוזים
תות שדה + שמנת מתוקה

שתיה קלה: פריגת

צלחת סדר + חרוסת
מצות

חג שמח וטעים לכולנו.

מחדר האוכל

ארוחות צהריים בימי שישי - קבוע!!!
מתקיימות עד השעה 13:00 בלבד.
תודה - הצוות

תמיכה עבור לימודים 2000-1

לכל בן קיבוץ המתכוון להרשם ללימודים בשנת 2001 (כולל סטודנטים הממשיכים לימודים) - עליך להגיש את בקשתך בכתב לוועדת בנים (ויקטור) עד 30 באפריל 2000.

בקשתך צריכה לכלול את סוג התמיכה המבוקשת (לדמי לימוד ו/או למחיה), מועד, מקום וסוג הלימודים.

ניתן לשים את הבקשות בתא הדואר שלי או להתקשר אלי למידע נוסף - 4559 או 051-953553.

VICTOR@KFAR-HANASSI.ORG.IL

תק"מ - תקציר ידיעות

קמחא דפסחא: המזכירות הפעילה אישרה תרומה צנועה לרכישת "סל מוצרים", שיוענק ערב פסח לנזקקים ברחבי מדינת ישראל. נתן טל, מזכיר התק"מ, מסר כי במקביל להקצבה זו, תעשה בימים הקרובים פנייה של איגוד התעשייה הקיבוצית לכל תעשיות המזון בקיבוצים להרים תרומתם לעמותת "קמחא דפסחא". בכך מצטרפת התנועה הקיבוצית לשורה ארוכה של גורמים ציבוריים בארץ שנענו למסע ההתרמה, במטרה להקל על משפחות במצוקה המתקשות לחגוג את סדר פסח כהלכתו.

שכר פעילים: המזכירות אישרה הקמת צוות בין-תנועתי, לבחינה מחודשת של כל הסוגיות הקשורות לשכר פעילים. הצוות יורכב מחברי קיבוצים בשתי התנועות, אך לא ישתתפו בו פעילי תנועה בהווה. הצוות יקיים שורה של ישיבות פתוחות לציבור ורק לאחר מכן יגבש הצעות בנדון, שיובאו, לאחר דיון במזכירות הפעילה, גם למזכירות הרחבה ולאישור מרכז התנועה.

בית ראשון במולדת: במהלך השבוע הקרוב תושלם קליטתם של 135 משפחות ממדינות חמ"א בקיבוצי המועצות האזוריות: הגליל העליון, עמק הירדן, גלבוע, חוף אשקלון וגולן, על כך מסר יורם זיו (נחל עוז), רכז פרויקט "בית ראשון במולדת". המשפחות אמורות לשהות בקיבוצים למשך שנה, שבמהלכה יעברו אולפן אינטנסיבי, שילוב הילדים במערכת החינוך הקיבוצית וכן תוכניות העשרה מקצועיות. רוב המשפחות הן ברמה אקדמית, בעיקר בתחומים הטכניים. שני קיבוצים בגולן - אלרום ועין דיון, קלטו 15 משפחות מכלל המשפחות שהגיעו לאחרונה ארצה.

מח' הרצים: עד להחלטתו המלאה של עוזי חגי, רכז יחידת הרצים, ימלא את תפקידו מייקל לניר (כפר רופין). עוזי חגי אמור לחזור לפעילות מלאה במחצית אפריל.

דגניה בת 90: המזכירות הפעילה סיכמה כי התק"מ יקח חלק פעיל בהערכות לחגיגות המתוכננות במהלך שנה זו לציון 90 שנה לדגניה, "אם הקיבוצים". נכון לסיכומים עד כה, לארוע זה יהיו שותפים כל התנועות ההתיישבותיות, לרבות הקבה"א, הקיבוץ הדתי ותנועת המושבים.

אל תקני חיזור אליים

משפטי המפתח הבאים נשמעים לעיתים קרובות מפי נשים מוכות שנזכרות בתקופת החיזור שקדמה לחתונה. המשפטים האלה צריכים לשמש תמרור אזהרה לכלה כבר בזמן החיזור. הניסיון המצטבר של למעלה מ-100,000 נשים מוכות בישראל, מלמד שעדיף להיזהר ולהתרחק מבן זוג אליים לפני הנישואים.

האלימות אינה ביטוי לאהבה

המשפטים שצריכים להדאיג כל כלה ומשפחתה בתקופת החיזור:

- "... את לא זקוקה לחברות שלך שמרחיקות אותך מפני..."
- "... את לא צריכה בלבול מוח בכל ענייני הכספים. אני אטפל בזה..."
- "... שנינו זקוקים רק אחד לשני, שאף אחד לא יפריע לנו..."
- "... בשבילי את מספיק מלומדת, את לא צריכה שום חוגים..."
- "... אם אני מתעצבן, זה תמיד בגללך..."
- "... ביום שנתחתן ותהיי שלי, כל הבעיות שלנו יפתרו ואני אהיה רגוע..."
- "... בשבילי את מספיק יפה, עזבי איפור, את מי את רוצה לפתות..."
- "... את לא צריכה להתעייף, אני אעבוד ואעשה קניות, רק תשארי בבית..."
- "... רק אני יודע מה טוב בשבילך, כי אני אוהב אותך..."
- "... כל הנשים זונות, אני רוצה אותך שונה..."
- "... את כל העולם שלי, אם לא תתחתני איתי, אתאבד..."
- "... אני מתעצבן כי האהבה שלי אליך מטריפה את דעתי..."
- "... אני לא מוכן שתתלבשי ככה, את רוצה לעצבן אותי?..."

התחנה למניעת אלימות במשפחה. קריית שמונה - 06-6940005

בית כפר הנשיא המום וכואב את מותו ללא עת של חברנו

מיירון שוורץ ז"ל

ומשתתף בצערם של סוזן, עדי, אסי, שיפי, אל

ומייקל

דברים שנאמרו ליד קברו של מיירון ז"ל:

מיירון שוורץ נולד בשיקגו אילינוי, ארצות הברית, בשנת 1927, להורים אמריקנים בני מהגרים ממוצא פולני והונגרי.

הוא גדל בשיקגו, והיה פעיל בתנועת הצופים ובתנועת הנוער שליד התנועה הרפורמית. בנוסף הוא שיחק כדור בסיס בליגת בתי הספר התיכוניים של מדינת אילינוי.

במשך מלחמת העולם השנייה, בגיל 17, התגייס לחיל הים האמריקני, ושרת באונייה באוקיינוס השקט.

לאחר שחרורו מחיל הים, נרשם לאוניברסיטת NORTHWESTERN שממנה קיבל תואר ראשון בחינוך חשבונות, מקצועו למשך יותר מ-20 שנה.

בגיל 22 התחתן עם LOIS, ובשנים 1952 ו-1954 נולדו שני בניהם מיכאל ואלן.

כאשר הבנים התבגרו, מיירון לקח אותם לעיתים קרובות לטיולי קמפינג ודייג באיזור האגמים הקנדיים. הזיכרונות מנסיעות אלה נשארו אצל כולם כמתוקים במיוחד.

ב-1971, כאשר בנו מיכאל בא לארץ להשתתף באולפן, מיירון החליט להצטרף אליו ולהתנסות ב"חוויה הקיבוצית". הוא נשלח כמתנדב לקיבוץ עין שמר. שם הלולן ביקש מסוזן להסביר למיירון באנגלית כיצד לחסן עופות, והיתר היסטוריה!

אחרי האולפן, מיירון חזר לארצות הברית לסדר את ענייניו, וסוזן הגיעה לכפר הנשיא לחכות לשובו. הם נישאו בדצמבר 1974 בחצר בית כנסת האר"י בצפת.

ב-1975 - בורכו בהולדת עדי, ולאחר זמן קצר בהולדת שפרה ב-1977 - ואסא ב-1978. עבודתו הראשונה של מיירון בכפר הנשיא היתה בענף הנוי עם יוחנן ז"ל, ובסוף עזר להלן ליון בהגשת ארוחות לתיירים. אחרי תקופה ארוכה שבה ניהל את מכן התערבות, עבר לעבוד במפעל הבונים בטיפול תרמי ובהרכבת ברדים.

לאחר שפרש מעבודתו במפעל בגיל 70, הקדיש את זמנו לגיטון סביבתי ובטיפול חינוכי פרחי הבר במסלעה מול ביתו. כרגע הפרגים והתורמוסים שם בפריחה מלאה לכבודו. הוא היה שומר טבע, והנוף מביתו היה אחד ממקורות השמחה העיקריים של חייו.

אתלט ואיש ספורט למשך כל חייו, הוא אהב במיוחד סקי, גולף, טניס, כדורסל וכדור בסיס.

הוא היה שומר אומנות, אהב את כל סוגי המוסיקה, במיוחד גיטרה קלסית, ונהנה מההנאות המעודנות של החיים.

בשנים האחרונות גילה תחביב חדש - נסיעות לאיטליה - וגם התמחה באפיית סוגים שונים של לחם איטלקי.

הוא היה אדם אינטלגנטי, בעל חוש הומור, מתחשב ועדין נפש, ומרצה בחלקו, בעל אוהב, סבא גאה של אלקס, אב גאה ואוהב של מיכאל, אלן, עדי, ואסא, ושל היהלום שבכתרו, בתו היחידה - שפרה.

ביום חמישי בבוקר, לפני ארוחת הבוקר, יצא לריצה סביב כביש המערכת. במותו כבחייו, הגיע לפסגת הגבעה.

לני יודאיקין

דברים שנאמרו ליד קברה של גבי ליליאן הורוביץ ז"ל:

ליליאן הורוביץ נולדה בשנת 1914 בעיר NEW ORLEANS שב-LOUISIANA. היא היתה הבת הראשונה של נפתלי וגיטל ריכטר, מהגרים צעירים מרוסיה. שנה

לאחר מכן נולדה אחותה את'ל, ידידתה לכל אורך החיים. כשמלאו לה 6 שנים, המשפחה הצפינה לפילדלפיה ובעיר זו, עשתה את ביתה. נפתלי עבד כעוזר לחייט, וגם כשמש בבית הכנסת ובנוסף היה לפעמים שר בתאטרון האידי. את'ל למדה בב"ס לאחיות, וליליאן היתה מיועדת ללימודים במכללה למורות, אך בגיל 18 בחתונה של ידידה ב-, NEWARK NEW JERSEY היא פגשה והתאהבה בשמואל הורוביץ הבדרן של מסיבת הכללות. אחרי!!! ארוסים קצרים וירח דבש ארוך, במלאות שנה ב-NEWARK נולד בנם פיליפ ושש שנים לאחר מכן הם עברו בחזרה לפילדלפיה, שם סוזן התווספה למשפחה. שמואל עבד במכירות כמדריך בצופים ובנוסף, התנדב בבית החולים היהודי בקרבת מקום. בהגיע ליליאן לגיל 50 שנה, שמואל נפטר מהתקף לב. חרף ההלם היא התחילה לעבוד מיד אחרי השבעה כמוכרת ב-DRUGSTORE ובתוך שנה נעשתה למנהלת של בית עסק זה. כאשר פיליפ עבר לאריזונה וסוזן עלתה ארצה, ליליאן ואת'ל, שגם התאלמנה, התקרבו עוד יותר. בשנת 1975 עם הולדת הנכד עדי, ליליאן ביקרה בקיבוץ, אך מהר מאוד משיכת העיר פילדלפיה והג'וב החדש כמזכירה במרפאת רופאים, החזירו אותה הביתה. בשנת 1977, בנה פיליפ - עורך דין ב"פניקס" נפטר ללא עת ובהלם הנוסף של אובדן, החלו חיי הסבל והמחלות של ליליאן. ב-1993- אחותה האהובה נפטרה, והקשרים לעיר פילדלפיה נפרמו סופית. ליליאן הגיעה לכפר הנשיא לבלות את שארית חייה עם סוזן והמשפחה. ההכרות עם נכדיה הוסיפה שמחה ומימד חדש לחייה. על אף השכול והכאב שסבלה בחייה, היא לא איבדה את טעמה לסגנון חיים ואת חוש ההומור. שנותיה האחרונות עברו עליה בבית יונתן והיא קיבלה את סגל העובדים כמשפחה מורכבת עד כדי שהיתה אומרת: "IF YOU'VE GOT TO BE IN A PLACE LIKE THIS, THIS IS THE BEST ONE IN THE WORLD TO BE IN", שמחה וגאה לסיים את חייה כיהודיה במדינת היהודים.

הקריא - תיד קולט

* * * * *

"Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write/respond/complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

"Only the Beatles could add an eighth day to the week, and get away with it.
But with our luck it would be a Monday"
